

er kommet, kan sige mig selv, at det kun vil blive et mindre Antal Stemmer, der vil blive afgivet for det, hvilket imidlertid efter den Maade, hvorpaa adskillige af de foregaende Talere og navnlig det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) have stillet sig, er mig fuldstændig ligegyldigt. Det er mig under en saadan Situation personlig fuldstændig ligegyldigt, om et Forslag, som jeg har opstillet eller tiltraadt, faar en Stemme mere end min egen eller ikke. Noget Andet er det med Hensyn til Sagen; med Hensyn til den er det mig naturligvis ingenlunde ligegyldigt. Hvad det tilbagetagne Forslag angaar, vil jeg først sige et Par Ord derom, og jeg vil da begynde med at opfordre det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) til at forholde sig noget mere rolig, end han i Almindelighed pleier, naar jeg taler. Forslaget lyder saaledes: „Der tilføies som ny Hovedpost: Til anden Bindslibeligheds Fremme: 1) til Hædersløn for Husflid og kvindeligt Hushold: 10,000 Rd. 2) Hædersløn til Dyender for lang og god Tjeneste: 10,000 Rd.“ Jeg har, forsaavidt jeg har set paa vore Samfundsforhold — og jeg har virkeligt anstrengt mig flet ikke saa lidt for at se de egentlige Brøst, der nærmest maatte være — ikke kunnet se rettere, end at det netop er paa disse Punkter, at nogle af de største Brøst ere tilstede. Hvad Husflid angaar, er det tilstrækkelig godtgjort i det Skrift, der er fremdraget af en tidligere æret Taler; men naar han kom til den Slutning, at det desuagtet ikke skulde være rigtigt fra det Offentliges Side at yde sin Anerkjendelse og Understøttelse af Husfliden, kan jeg ingenlunde følge ham. Husfliden vil til alle Tider vedblive at udgjøre en saa vigtig Gren af Tilværelsen dels for de Enkelte og dels for det Almindelige, at man ingenlunde maa tage det let med, hvorledes det staar med den, og hvad angaar Uddelingen, nævnte det ærede Medlem den Mand, fra hvem vi have saa mange interessante Oplysninger om dette Punkt, at jeg antager, at det flet ikke vilde være urigtigt, om der ud af denne Sum blev ydet denne Mand Noget, dels som Paakjønelse af hans Virksomhed og dels som Understøttelse til fremdeles at fortsætte sin Virksom-

hed, og jeg antager endvidere, hvad Husfliden angaar, at f. Ex. ved de Udstillinger, der foregaa af Husflidsgjenstande, kunde der nok være Anledning til at faae nogle af disse Penge vel anbragte. Desuden søler jeg mig overbevist om, at naar Summen engang er opstillet paa Finantsloven, skal der nok danne sig Foreninger omkring i Landet med det Formaal at faae den anvendt paa en saa god og nyttig Maade som mulig. Hvad kvindeligt Hushold angaar, er det næsten, som om de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have haft en vis Sky, en vis Frygt for at komme ind paa dette Punkt. Jeg tror dog ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til ganske at afholde sig fra at omtale det, og jeg vil da for mit Vedkommende tillade mig at udtale, at jeg anser kvindeligt Hushold for en saa vigtig Ting i vore private Forhold og for Statens almindelige Vel, at hvis der sker en Forringelse deraf, vilde det blive et saadant Savn, at man nok skal komme til at føle det. Hvad vil det ikke sige, for blot at nævne eet Punkt, at en stor Del af vore saakaldte dannede unge Menneffer ere nødte til at udsætte deres Giftermaal til omtrent mellem det 30te og 40de Aar, fordi de ikke kunne antage, at deres tilkommende Hustru kan holde anstændigt Hus med ringere end en 1,000 Rd.? Vilde det ikke være meget paafjønnessværdigt, hvis en saadan Mand tilkommende var opdragen saaledes, at hun kunde holde hyggeligt Hus med Halvdelen? Det er blot for at nævne eet Punkt, men det gaar gennem alle Samfundsklasser, saa at det har en meget større Betydning; og hvad Uddelingen af disse Penge angaar, vil man nok finde sig tilrette med, hvorledes man skal uddele dem, naar de først ere bevilgede. Hædersløn til Dyende for lang og tro Tjeneste! Er der Noget i denne Sag, som ikke med en vis Betydning har set paa, at det Tid efter anden bliver vanskeliggere og vanskeliggere at erholde et flittigt og tro Dyende, og er der Noget, der tvivler paa, at naar der kunde uddeles Præmier til Dyende for lang og god Tjeneste i større Omfang, end det hidtil er gjort, vilde det have megen Betydning med Hensyn til at forbedre dette temmelig uhyggelige Forhold, saaledes som det har udviklet sig. Naar en